

uit de voeten komt, is zeker wel het zotste dat men bedenken kan. Zekere M. uit Wahlwiller is te Maastricht gevankelijk binnengebracht. Hij had zich te Party-Wittem aan inbraak schuldig gemaakt, maar zich daarbij aan een flesch jenever, die hij in een kast vond staan, zoodanig vergast, dat hij 's morgens nabij de plaats, waar hij zijn misdrijf had gepleegd, in beschonken toestand slapende aangetroffen werd. Voor viervoetige dieven legt men wel eens eene versnapering neer die hen slecht bekومت, maar dat een flesch jenever eene soortgelijke uitwerking had, dat zal vroeger nog wel niet zijn voorgekomen.

Door de politie te Berg-en-Dal is proces-verbaal opgemaakt tegen zekeren J. Reiniken, herkomstig uit Delft, vroeger timmerman, thans rondreizende, wegens het in die streek en te Beek, onbevoegd uitoefenen der geneeskunst en het verstreken van geneesmiddelen. De man wist voor alle kwalen raad; dit was voor een boerenvrouw bijna noodlottig geweest. Hij gebruikte tot verdrijving der hevige hoofdpijn, waaraan die vrouw leed, een bijtend vocht (naar men zegt, zoutgeest of zoutzuur), waarmede hij het voorhoofd bestreek; toen daarop een brandend gevoel ontstond, wreef hij het verhitte hoofd in met eene vette stof of olie. Bij hem werden nog eenige „heilmiddelen“, alle van gelijke voortreffelijkheid, in beslag genomen.

Een kuip met modder, waarin meerkrakpiemen worden gedoopt en die in het water geledigd werd, was oorzaak dat het paard van V. D. te 's-Heer-Hendrikskinderen schrikte, waardoor de tilbury van dezen in botsing kwam met die van den stalhouder R. De laatste en nog een heer L. C. vielen uit de tilbury; de heer L. C. bleef geruimen tijd bewusteloos liggen, waarschijnlijk door bloedverlies uit de wonden, die hij aan het hoofd en de handen bekomen had. Het paard van V. D. geraakte los en ging op hol. Een gebroken tilbury achterlatende moest V. D. te voet huiswaarts keeren. — Gisteren in den vroegen morgen overleed plotseling een werkmans aan de fabriek van de firma Coers te Arnhem onder zijn werk, en men meende aanvankelijk, dat hij bij het zagen met de cirkelzaag een stuk hout tegen de borst had gekregen. Later werd door dokter De Voogt echter geconstateerd, dat hij hoegenaamd geen kwetsuur had bekomen en zijn dood aan een aderbreek kon worden toegeschreven.

Eene benoeming voor onderwijzer te platten lande. Het tooneel valt voor onder de wet van 1857. Aan den gemeenteraad is een voordracht ingediend van zes personen. De vroede mannen willen no. 6 benoemen, omdat zijn broer zoo'n „lollige vent“ is. De burgemeester zegt echter vóór de stemming: Mannen! gij wilt no. 6 benoemen, maar dat mag niet; uw besluit is onwettig, tenzij gij geldige reden tegen no. 1 tot no. 5 hebt. De Koning zou er bepaald naar vragen. Stomme verbazing en dankbare blikken, dat zulk een gevaar voorkómen is. No. 1 wordt met algemeene stemmen benoemd.

In December zal het de zeshonderdste verjaardag zijn dat Oostenrijk een keizerrijk is. In Wenen worden reeds voorbereidselen gemaakt, om die gebeurtenis feestelijk te vieren.

Parnell is Maandagavond te Dublin aangekomen en heeft zich weer in arrest begeben.

Alle correspondenten van vreemde dagbladen, die tijdens den opstand in Bosnië en Herzegowina door de Oostenrijksche regering waren aangehouden, zijn weder op vrije voeten gesteld.

Brady, een smid te Dublin, die waarschijnlijk weer iets had uitgericht dat den heeren oproermakers niet beviel, is door een pistoolschot in zijn woning van het leven beroofd. Vier personen zijn als vermoedelijke daders van den moord aangehouden.

Den 18den dezer is in de Seine bij Parijs een zinksa doos gevonden, waarin zich 430 brieven bevonden. Die brieven waren gedurende het beleg van Parijs van Moulins naar Parijs gezonden en zullen nu voor zoo verre de adressen leesbaar zijn gebleven, aan de respectieve geadresseerden worden gezonden.

In de vorige week heeft er in den Koninklijken schouwburg te Londen, terwijl het doek nog neer was, een ontploffing plaats gehad, waardoor alle toeschouwers, tot den prins en prinses van Wales inclus, met stof en puin bestrooid werden. De menigte wilde reeds vluchten, maar de prins van Wales stelde hen gerust en na eenige oogenblikken kwam de regisseur en meldde dat een blaas met gas, die voor de voorstelling noodig was, gesprongen was. De voorstelling kon daarna zonder verdere stoornis plaats hebben.

De toestand der ex-Keizerin van Frankrijk moet ernstiger zijn dan de bladen melden. Koning Humbert van Italië heeft zijne buitenverblijven in Piemont ter harer beschikking gesteld. De Keizerin zal waarschijnlijk het slot Sarre in Valle d'Aosta betrekken; zij bevindt zich op dit oogenblik in Voltri bij de hertogin Gallieri, en lijdt aan eene verlamming.

DARWIN.

„O, da's die man die zegt, dat de mensch van den aap afstamt!“

Ziedaar een van die talrijke, belachelijk waanwijze domigheden, waarvan het eindeloos nagevauwel den hoorder tot de conclusie zou leiden, dat Darwin, als hij deze genealogie gemeend heeft te mogen vaststellen, volkomen gelijk had.

In korte woorden, wat Darwin wél leerde. Tot op deze eeuw was de weliswaar schoone, maar toch onbevredigende mythe der schepping het eenig recht van bestaan hebbend antwoord op de vraag: van waar de mensch? In deze eeuw won een andere dan die uit vruchtbre phantasie geboren „oplossing“ der alle geslachten door vermeninging veld. Dat heeft de natuurwetenschap gedaan. Eerst bepaalde men zich tot bloot waarnemen, tot beschrijven. Later, nadat een schat van verschijnselen was waargenomen, trachtte men verband te vinden. De groote dierkundigen Lamarck,

Geoffroy, St. Hilaire e. a. gebruikten hun kennis om door logische redeneering tot nieuwe stellingen, op een grondslag van feiten steunende te komen; het denkbeeld der gemeenschappelijke afstamming werd geopperd, een onbekende schreef de „Sporen der Schepping“,... de eeuwenoude wereldbeschouwing werd ernstig bedreigd! Toch kon geen nieuwe zich nog vestigen, daar de denkbeelden van Lamarck en Geoffroy te onbepaald waren en bestempeld werden met den naam van phantasieën, die niet dan een enkelen trek aan de wetenschap hadden ontleend. Aan Darwin de grootsche taak, de bezwaren tegen Lamarcks theorie der gemeenschappelijke afstamming op te heffen, een *stelsel* te bouwen, dat de grond tot een nieuwe wereldbeschouwing kon zijn.

De planten en dieren, die thans de aarde bevolken, zegt Darwin, zijn door langzame *ontwikkeling* uit lagere vormen ontstaan. En ter bevestiging van dit principe toonde hij — het was niet het zwaarste deel zijner taak — allereerst aan, dat de *vormen* van dieren en planten, hoewel gedurende eenige geslachten in hoofdzaak dezelfde, belangrijke *afwijkingen* vertoonen. Deze kunnen teweeg gebracht zijn door het meer of minder gebruik maken van enkele organen, of de oorzaak kan schuilen in uitwendige levensomstandigheden. Elk lichaamsdeel groeit door 't gebruik — bij de meeste menschen is de rechterhand sterker dan de linker — en tevens wordt, zooals Goethe reeds gezegd had, de natuur genoodzaakt aan den eenen kant te besparen, wat zij aan den anderen te veel geeft, zoodat de groote ontwikkeling van 't eene orgaan de vermindering in kracht en omvang van een ander veroorzaakt. Zoo ontstaan veranderingen in één of meer lichaamsdeelen bij de bewerkte wezens, en beschouwde men die vroeger als „spelingen der natuur“. Darwin bracht ze in verband met een der andere grondslagen van zijn stelsel: *De wet der erfelijkheid*. Deze wet door hem voor het eerst duidelijk geformuleerd en in haar volle waarde voorgesteld, zegt, dat ieder bewerkte wezen er naar streeft, nakomelingen voort te brengen, die op hem gelijken.

Zoo kan een der genoemde afwijkingen, welke één wezen eigen was — een van die „spelingen der natuur“ — op zijn kinderen overgaan en, in vele geslachten bewaard, ten slotte een normaal kenmerk worden. En waar *twee* individuen bij de voortplanting samenwerken, zullen beiden hunne kenmerken op hunne nakomelingen willen overbrengen, waardoor het kind ongeveer de gemiddelde eigenschap der ouders bezitten, dus aan geen van beiden volkomen gelijk en derhalve een *variëteit* zijn zal.

Darwin had slechts om zich te tasten, ten einde van dit alles voorbeelden bij te brengen. De kunstgrepen der bloemkweekers om verscheidenheden van bloemen te verkrijgen, de fokkerijen van koeien-, paarden-, honden-, duiven-, hoenderrassen, waren elkeen bekend. Doch bij deze vervormingen van planten en dieren had de invloed van den mensch gegolden. Darwin moest ook in de vrije natuur dergelijke vervormingen weten aan te wijzen. Hij deed het! In de *natuurlijke teelkeus* vond hij een werking, welke met 's menschen kunstkeus overeenkomt. Die natuurkeus heeft plaats in den *strijd om 't bestaan*, den strijd voor het leven. Deze strijd is direct: tusschen dier en dier of dier en plant, en indirect waar hij voortvloeit uit den beperkten voorraad geschikte schuilplaatsen, levensmiddelen enz., in verband met het *grote voortplantingsvermogen* der organismen. Bij dezen strijd nu zullen die individuen zegevieren, die, door kleinere of grootere afwijkingen, beter dan anderen in staat zijn zich snel en krachtig te ontwikkelen en zich te vermenigvuldigen. De *meest geschikten blijven dus over*. Elke wijziging in de bewerkte wijziging, die den bezitter voordelig was in den strijd om het bestaan, deed hem behouden blijven, terwijl de niet of minder veranderde individuen bezweken, en stelde hem alzoo in staat de verkregen afwijking aan een volgend geslacht als erfenis na te laten. Onder de leden van dit geslacht vertoonden zich in denzelfden zin opnieuw afwijkingen en, nu reeds sterker uitgedrukt, ontvingen de nakomelingen ze van hunne voorgangers. Zoo ging het voort — en na verloop van duizenden en duizenden jaren was de stamvader in zijne nakomelingen nauwelijks meer te herkennen.

De tegenwoordige soorten hebben zich dus uit andere, thans uitgestorven vormen ontwikkeld en deze weer uit nog vroegere. Van het oogenblik dat het leven op aarde ontstond, hebben veranderlijkheid, erfelijkheid en natuurlijke (en seksueele) teelkeus rusteloos gewerkt; planten en dieren, zooals wij ze nu waarnemen, zijn, evenals wijzelf, uit andere, uit lagere vormen — immers in den strijd om 't bestaan bleef slechts 't voortreffelijkste voortleven en telen — door langzame ontwikkeling ontstaan.

Buitenland.

Overzicht.

Nog steeds leggen de *Engelsche* conservatieven hunne groote ontevredenheid aan den dag over de houding, die de regering in de Iersche aangelegenheden aanneemt. Zij verwijten der regering dat deze niet krachtig genoeg optreedt en beropen zich daarvoor op de officieele mededeelingen, welke onlangs over het aantal agrarische misdaden bij het parlement zijn ingediend. De conservatieven hebben echter mooi praten, het is geen gemakkelijk werk om maar in eens bij een bandellooze menigte, waaruit de bevolking van Ierland tegenwoordig voor een groot deel bestaat, regeling te maken en het zou nog te bezien zijn of de conservatieven daarin zouden slagen. Al wat men in Ierland doet is olie in het vuur, tenminste voorloopig nog; de bevolking luistert naar geen reden en eerst na verloop van tijd zal daarin gaandeweg door de regering verbetering moeten gebracht worden. Daarbij komt nog dat de Amerikaansche regering zich in de Iersche quaestie heeft gemengd. Zij verlangt de invrijheidstelling van de als verdacht aangehouden Amerikaansche onderdanen, waaraan de regering wel gevolg wil geven, mits die onderdanen dan maar het land